

Interjú Szamosi Katalinnal, a Versenykultúráért díj 2008. évi díjazottjával

– Közel két évtizede a versenyjog kiemelkedő művelője. Honnan ered ez a hosszú kapcsolat?

– Valóban, az első versenytörvény (1990. évi LXXXVI. törvény) kodifikációja óta dolgozom ezen a jogterületen. Ügyvédjelöltként ismerkedtem meg e szakterülettel: már akkor is fő tevékenysége volt ez a Versenyjogi Egyesületnek, ahol ma is dolgozom, csakúgy mint egy akkor szintén formálódóban lévő terület, a szellemi tulajdonjogok joga. Erre a korszakra, mint a hősorra tekintek vissza, az akkor kidolgozott rendszert a későbbi törvénymódosítások inkább csak finomították.

– Véleménye szerint az elmúlt évtizedekben hogyan változott a versenykultúra?

– Ismerethiányos helyzetből indultunk, nemhogy versenyjogról, de a versenyről is kevés tapasztalatuk volt a vállalatoknak. Sokat lendített ugyanakkor, hogy a GVH a kezdetektől kezdve törekedett arra, hogy ne csak hatóságként járjon el, de neveljen is, terjessze a versenyjogi ismereteket.

– A Versenykultúra Központ hozott valamit változást?

– A GVH VKK 2006-os létrehozása tovább erősítette a GVH versenykultúrát építő szerepvállalását: egy jól működő pályázati rendszert teremtett és figyelmet fordít arra is, hogy az eredmények, a megszületett tanulmányok a gyakorlati életben is hasznosuljanak. A tanulmányok terjesztését a „beszélgetések délidőben” keretén belül és a GVH VKK honlapján való közreadását is nagyon hasznosnak tartom.

– A versenykultúra fejlődéséért az ön által vezetett Versenyjogi Egyesület is sokat tett...

– Igen, a Magyar Versenyjogi Egyesület 1993-as megalakulása óta a versenyjoggal foglalkozók talán legfontosabb szakmai fóruma. A nekem ítélt Versenykultúráért díj az egyesület aktív tagjainak munkáját minősíti. Büszke vagyok arra, hogy ebben a lelkes csapatban, ilyen kitűnő emberekkel dolgozunk együtt. Sok mindent elértünk: havonta szervezünk rendezvényeket és magas szakmai színvonaluk okán a Nemzetközi Versenyjogi Egyesület éves konferenciáin is mindig megbecsülés övezi a magyar jelentéseket. Jelenleg 46 egyéni és 25 jogi személyiségű tagunk

van, utóbbiak közt nemcsak ügyvédi irodák, de távközléssel, médiával foglalkozó cégek is találhatók. Jó hangulatú, de nem zártkörű társaság ez, kapuink nyitva állnak minden további érdeklődő előtt is.

– A GVH-ra visszatérve: hogyan tehetne még többet a versenykultúráért a hivatal?

– A GVH közleményeinek, tájékoztatóinak a hivatal honlapján való közreadása kevés, a kiadványokat el kell juttatni minél több szakmai szervezethez, érdekképviselethez. A szélesebb körben nyomtatásban közreadott információk, a Versenytükör, a Világ gazdaságban megjelentetett GVH-oldal nagyon hasznos az ismereteknek a kis- és középvállalkozásokhoz való eljuttatásában, itt látok további lehetőségeket. Ezekből pontosabb információkat is megtudnak, mint azokból a rövid hírekből, amelyek csak azt közlik, hogy a GVH mennyi bírságot vetett ki éppen.

– Mint versenyjogsértéssel vádolt vállalatokat képviselő ügyvéd, talán érthető, hogy önnek nem tetszenek a GVH magas bírságai...

– A bírságnak fontos elrettentő, nevelő szerepe van, de a túlzott bírságok már veszélyeztethetik a cégek további eredményes működését. Különösen a mai nehéz, gazdasági válság sújtotta piacon lenne érdemes elmozdulni a GVH jelenlegi gyakorlatától, és egy a körülményekre érzékenyebb, és az eljárás alá vont cég adott jogsértő magatartásán túli összes körülményt figyelembevevő bírságot alkalmazni. Ez a fellebbezések számát is csök-

kentethetné. A bírságpolitikánál érdemes azt is mérlegelni a GVH-nak, hogy pl. egy adott reklámjogi jogsértésnek minősített magatartás, mely Európa más országai-ban nem von maga után versenyhatósági eljárást, vajon segíti-e az ún. nevelő hatást, vagy nem veszélyezteti-e túlzottan a magyarországi cég versenyképességét.

– A fellebbezések során a bíróságok szinte mindig a GVH-nak adnak igazat, talán a kiszámítható bírságpolitikának is vannak előnyei, és néha a más országokétól valamennyire eltérő magyar tájékoztatással is lehet gond. De ha elfogadjuk, hogy nem a bíróságokra kellene koncentrálnia a GVH tájékoztatásának, akkor mire?

– A szűkszavú sajtóközlemények helyett a jogsértésre kellene összpontosítani, újra és újra egyértelművé kell tenni, hogy a bírság csak eszköz, a versenypolitika fő célja a verseny tisztasága. És egy-egy magatartást azért marasztal a hivatal, mert az a fogyasztóknak, sőt az egész piacnak rossz. „Nem rád, hanem érted haragszom” – szólhatna a mottó.

– Hogyan képzeli el a versenykultúra állapotát és munkáját a közeljövőben, illetve 10 év múlva?

– Rövid távon az ügyvédi érdeklődés növekedésére számítok: az ügyvédi reklámtiltalmat támadó GVH eljárás, illetve ennek folyamatban lévő bírósági felülvizsgálata talán megmozgatja az ügyvédi társadalmat, és több ügyvéd kerül közvetlen, vagy közvetett kapcsolatba a versenyjoggal. A gazdasági válság hatására pedig más egyesületekhez hasonlóan a Magyar Versenyjogi Egyesületnek is meg kell küzdenie azzal, hogy az egyik első takarékosági intézkedés, amivel a tagok, magánszemélyek és vállalatok élnek: a különböző szervezeti tagságok megszüntetése. Most sokan gondolják úgy, hogy a gazdasági nehézségekért a piac a felelős. De idővel újra nyilvánvaló lesz, hogy a tisztességes verseny előrelendíti a gazdaságot, míg a verseny indokolatlan korlátozása gátolja a fejlődést. Személyesen pedig 10 év múlva is szeretnék ott lenni a GVH éves ünnepségén.

Munkájához gratulálunk, és szeretettel várjuk.